

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาประเทศจะดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ต้องอาศัยการพัฒนาทางด้านการศึกษาควบคู่ไปด้วย ทั้งนี้เพราะการศึกษาเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาประเทศในทุก ๆ ด้าน และคนที่มีการศึกษาย่อมเป็นพลเมืองที่มีประสิทธิภาพ มีความสามารถในการสร้างสรรค์ความเจริญให้แก่ชุมชน และประเทศชาติ เพราะถ้าประชาชนได้รับการศึกษาดีแล้วจะสามารถนำความรู้ ความเข้าใจ และเทคนิค วิชาการต่าง ๆ ไปช่วยพัฒนาประเทศได้ ดังที่ล่าออง พ่วงบุตร (2525) ได้กล่าวไว้ว่า "การพัฒนาประเทศจะบรรลุเป้าหมายได้อย่างรวดเร็ว จะต้องอาศัยการพัฒนาประชากร ซึ่งนับว่าเป็นทรัพยากรที่สำคัญของชาติก่อนเป็นการสำคัญ" ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ สิบปนนท์ เกตุทัต (2522) "ที่ว่าการศึกษาที่เป็นประโยชน์ ต้องพัฒนาบุคคลให้เจริญขึ้นในด้านสมอง ร่างกาย จิตใจ และให้มีความรู้ลึก รับผิดชอบต่อส่วนรวมด้วย"

การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนา ความรู้ความสามารถ ความคิด ทักษะ ค่านิยม และคุณธรรมของบุคคลเพื่อให้เป็นพลเมืองดี มีคุณภาพ และประสิทธิภาพ เมื่อบ้านเมืองประกอบไปด้วยพลเมืองที่ดีมีคุณภาพ และประสิทธิภาพ การพัฒนาประเทศย่อมกระทำได้สะดวก รวดเร็ว ได้ผลแน่นอนรวดเร็ว

สถาบันอุดมศึกษาเป็นสถาบันที่มีบทบาทสำคัญในการผลิตกำลังคนที่มีคุณภาพให้ออกไปพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้า โดยอาศัยเครื่องมือ คือ การศึกษา การศึกษาจึงมีบทบาทในการช่วยพัฒนานิสิตนักศึกษาได้อย่างมาก ดังที่ (กาญจนา วิมลเกษม, 2515 อ้างถึงใน ณีฐรวงศ์ ชูทัย, 2526) "ในการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าไปได้นั้น สิ่งที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งคือ การศึกษา โดยทุกประเทศพยายามทุ่มเทเงินทอง และหาทางจัดการศึกษา

ของประเทศให้ได้ผลดี ให้ประชาชนได้รับการศึกษาที่ดีที่สุด และจัดให้สนองความต้องการของสังคมให้มากที่สุด" ซึ่งสอดคล้องกับ ฮาร์บิสัน (Harbison, 1964 อ้างถึงใน ไพฑูรย์ มหิพันธ์) ที่ได้กล่าวเน้นถึงความสำคัญของการศึกษาไว้ว่า "การศึกษาเป็นการลงทุนของชาติ และเป็น การลงทุนที่มีค่าที่สุดในบรรดาการลงทุนทั้งหลาย คือ ที่ลงทุนไปในคน โดยรัฐบาลจะต้องให้ ผลเมืองของประเทศไทยรับการศึกษาเพื่อปรับปรุงชีวิตหรือเพิ่มพูนเสรีภาพความภูมิใจ และ ดำรงไว้ซึ่งค่าของความเป็นคน"

การพัฒนาประเทศชาติในด้านกำลังคน จึงเป็นภารกิจที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษา อย่างแท้จริง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในฐานะที่เป็นสถาบันอุดมศึกษาแห่งหนึ่ง ซึ่งให้การศึกษา และพัฒนาประชากรของชาติ หน่วยงานหนึ่งที่มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการพัฒนานิสิตนักศึกษา ก็คือ ฝ่ายกิจการนิสิต หน่วยงานนี้จัดตั้งขึ้นเพื่อบริการแก่นิสิตนักศึกษาให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์ทั้ง ทางด้านวิชาชีวะขั้นสูง สังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ การจัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษา เป็นงาน หนึ่งในฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา โดยมีงานกีฬาอยู่ในขอบข่ายงานกิจกรรมนิสิตนักศึกษาด้วย ดังที่ อาร์บักเคิล (Arbuckle อ้างถึงใน ละออง วรรณโคตร, 2525) ได้แบ่งขอบข่าย งานกิจกรรมนิสิตนักศึกษาออกเป็น 3 ลักษณะ คือ

1. กีฬา
2. กิจกรรมเฉพาะนิสิตนักศึกษาชายและหญิง
3. กิจกรรมประเภทชุมนุมหรือชมรมต่าง ๆ ซึ่งนิยมมากในสถาบันอุดมศึกษา เช่น ชุมนุมศาสนา ชุมนุมวิชาการ เป็นต้น

จากที่กล่าวมาแสดงให้เห็นว่า กีฬาเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งที่มีส่วนช่วยพัฒนานิสิต นักศึกษาได้เป็นอย่างมาก และรัฐบาลได้เล็งเห็นความสำคัญทางด้านกีฬาว่า มีส่วนช่วยในการ พัฒนาการในชาติ จึงได้ตั้งจุดมุ่งหมายในแผนการศึกษาชาติ พุทธศักราช 2520 (คณะกรรมการ การศึกษาแห่งชาติ, 2520) หมวดที่ 6 เรื่องศิลปวัฒนธรรม จริยธรรมพลานามัย สิ่งแวดล้อม และกิจกรรมเยาวชน มาตราที่ 51 กล่าวว่า "รัฐพึงจัดการพลศึกษาในทุกระดับการศึกษา และ ทั้งจัดให้กับประชาชนโดยทั่วไป เพื่อสร้างเสริมและก่อให้เกิดความสำนึกในคุณค่าของการกีฬา สุขภาพ อารมณ์ และกิจกรรมการพักผ่อน" ดังคำกล่าวสนับสนุนของบุคคลสำคัญ ดังต่อไปนี้

เกษม สุวรรณกุล (2525) กล่าวว่า "นอกจากการศึกษาเล่าเรียนเพื่อให้ได้ความรู้แล้ว การกีฬาเป็นสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งของนิสิตนักศึกษา เพราะการกีฬาสรางคนให้มีพลานามัยที่สมบูรณ์ มีน้ำใจเป็นนักกีฬาและสร้างความสามัคคีในหมู่คณะ"

ปรีดา พัฒนถาบุตร (2526) กล่าวว่า

การกีฬาเป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่สำคัญยิ่ง เพราะกีฬาทำให้นิสิตนักศึกษามีพลานามัยแข็งแรง มีระเบียบวินัย มีความมานะอดทน เสียสละเพื่อส่วนรวม มีน้ำใจเป็นนักกีฬา ไม่เอาัดเอาเปรียบซึ่งกันและกัน ตลอดจนสร้างความสามัคคีในหมู่คณะ การกีฬาสามารถปลูกฝังคุณธรรมตามลำดับที่กล่าวนี้ให้เกิดขึ้นแก่นิสิต นักศึกษาในชาติได้

ประภาศน์ อวยชัย (2528) กล่าวว่า

ในการที่จะพัฒนานิสิตนักศึกษาให้เป็นผู้ที่มีความพร้อมทั้งกาย วาจา และใจได้นั้น การกีฬาจะเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการที่จะช่วยให้นิสิตนักศึกษาได้ใช้พลังในตัวนิสิตนักศึกษาไปในทางสร้างสรรค์ เกิดความมั่นใจในตนเอง ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อความมั่นใจในด้านการเรียน และความเป็นเลิศทางด้านวิชาการ นอกจากนี้ที่สำคัญที่สุด การกีฬายังสามารถพัฒนาจิตใจให้รู้จักเสียสละมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม และสามารถมีส่วนร่วมในการพัฒนารับใช้สังคมและประเทศชาติต่อไป

จากคุณค่า และความสำคัญของการกีฬาดังที่กล่าวมาแล้ว เพื่อเป็นการสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล ที่เน้นการส่งเสริม และสนับสนุนการกีฬาแห่งชาติ ให้ประสบความสำเร็จ และนำชื่อเสียงมาสู่ประเทศไทยโดยส่วนรวม ได้แก่ การที่ทุกฝ่ายมีการประสานงานและให้ความร่วมมือกันเป็นอย่างดี ทั้งในภาครัฐบาล และเอกชน ในการพัฒนากีฬาชาติ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในฐานะที่เป็นแหล่งวิชาการของรัฐ และมีศักยภาพเพียงพอที่จะให้การสนับสนุนในด้านนี้ได้เป็นอย่างดี ได้ตระหนักถึงความร่วมมือในด้านนี้ และเล็งเห็นว่าได้มีนักกีฬาที่ดีเด่นจำนวนหนึ่ง ต้องลดการฝึกซ้อมลงหรือหยุดการเล่นกีฬาไปในที่สุด ทั้งที่เขาเหล่านั้นเป็นกำลังที่สำคัญยิ่งในด้านการกีฬาของประเทศ และสาเหตุหรืออุปสรรคที่สำคัญประการหนึ่งก็คือ นักกีฬา

เหล่านั้นต้องแข่งขันทางด้านการศึกษากับผู้อื่น และรวมทั้งการสอบแข่งขันเพื่อการศึกษาต่อในระดับสูง โดยส่วนใหญ่ไม่ได้รับการแนะนำ และช่วยเหลือที่ถูกต้องที่จะไม่ให้เกิดผลเสียทั้ง 2 ทาง

นอกจากเหตุผลดังกล่าว จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้เล็งเห็นว่าคุณภาพที่ดีเด่นในการเล่นกีฬา เป็นปัจจัยสำคัญยิ่งประการหนึ่งที่เป็นแบบอย่างในการกระตุ้น และจูงใจให้นักศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้เกิดความสนใจ และเล่นกีฬากันอย่างทั่วถึง อันจะเป็นผลให้นักศึกษาและบัณฑิตเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพดี มีสุขภาพอนามัยสมบูรณ์ มีระเบียบวินัย และมีน้ำใจนักกีฬา ซึ่งเมื่อเสริมเข้ากับวิชาการที่ได้ศึกษามาแล้ว จะทำให้เกิดความมั่นใจ และมีความเป็นผู้นำในการพัฒนาประเทศตามปณิธานของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ด้วยหลักการและเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงสมควรจัดให้มี "โครงการพัฒนากีฬาชาติ" ขึ้น ลักษณะโครงการเป็นโครงการใหม่ผนวกกับโครงการปกติในหลักสูตรปริญญาตรีโดยให้ฝ่ายกิจการนิสิต ร่วมมือกับฝ่ายวิชาการและคณะต่าง ๆ ในสังกัดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โครงการนี้เริ่มตั้งแต่ปีการศึกษา 2529 เป็นต้นไป โดยเริ่มจากคณะที่มีความพร้อมในการดำเนินการก่อน และจะขยายงานไปยังคณะอื่น ๆ ในปีการศึกษาต่อไป โดยมีวัตถุประสงค์ของโครงการพัฒนากีฬาชาติ ดังนี้

1. เพื่อให้โอกาสแก่นักกีฬาที่มีความสามารถดีเด่น ในด้านการศึกษา มีผลการเรียนดี และมีความประพฤติเรียบร้อย ซึ่งเป็นกำลังสำคัญของชาติในปัจจุบัน และอนาคต ได้เข้าศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้เล่นและสนใจในการเล่นกีฬาอย่างทั่วถึงแบบอย่างมีคุณภาพที่เด่นเป็นสิ่งจูงใจ
3. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นผู้มีบุคลิกภาพดี มีสุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์ มีระเบียบวินัย และมีน้ำใจนักกีฬา
4. เพื่อให้นักศึกษา และบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นผู้นำ และแบบอย่างที่ดีในด้านการกีฬาให้กับประชากรของประเทศ

นิสิตในโครงการพัฒนากีฬาชาติในขณะเข้ารับการศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจะต้องปฏิบัติตามภารกิจหลักตามเงื่อนไขของการศึกษาดังนี้ (โครงการพัฒนากีฬาชาติ : 2535)

1. มีความมุ่งมั่น ชยัน เสียสละ รับผิดชอบในอันที่จะฝึกซ้อมและแข่งขันอย่าง ต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาขีดความสามารถของตนเองในด้านการกีฬาให้สูงขึ้น
2. จะต้องรับใช้และทำชื่อเสียงให้แก่ประเทศและมหาวิทยาลัย
3. มีความตั้งใจหมั่นศึกษาตามหลักสูตรของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตามแผน การศึกษาพิเศษที่โครงการพัฒนากีฬาชาติกำหนดไว้โดยเคร่งครัด
4. ปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีในด้านการกีฬา
5. ปฏิบัติตนตามระเบียบและคำสั่งของมหาวิทยาลัยทุกประการ

ในฐานะที่ผลิตในโครงการพัฒนากีฬาชาติ เป็นผู้ที่มีความสามารถดีเด่นระดับชาติใน ทางกีฬา ดังนั้นจึงต้องมีความรับผิดชอบที่จะฝึกซ้อมเพื่อพัฒนาขีดความสามารถของตนเองใน ด้านการกีฬาให้สูงขึ้น และในบางโอกาสจะต้องเข้าร่วมในการแข่งขันอย่างต่อ เนื่องในระดับ นานาชาติ เช่น การแข่งขันกีฬาซีเกมส์ และ โอลิมปิกเกมส์ ส่วนในระดับภายในประเทศ เช่น การแข่งขันกีฬาแห่งชาติ การแข่งขันชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทยของสมาคมกีฬาต่าง ๆ หรือในส่วนกีฬาของทบวงมหาวิทยาลัย เช่น การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย กีฬามหาวิทยาลัยอาเซียน และกีฬามหาวิทยาลัยโลก

ในการแข่งขันกีฬา นักกีฬาที่เป็นผู้ชนะเลิศต้องมีความพร้อมทางด้าน ร่างกาย จิตใจ ตลอดจนพัฒนาทักษะ และขีดความสามารถทางการกีฬาของนักกีฬาให้มีประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่ง สอดคล้องกับความคิดเห็นของ ศิลปชัย สุวรรณธาดา (2532) ที่กล่าวว่า

ในการแสดงความสามารถของนักกีฬา ในขณะการฝึกซ้อม และแข่งขันนั้นอาจกล่าว ได้ว่า มีองค์ประกอบสำคัญ 3 ประการด้วยกัน ได้แก่ ทักษะ สมรรถภาพทางกาย และ สมรรถภาพทางจิตใจของนักกีฬา

ทักษะเป็นองค์ประกอบที่สำคัญโดยตรงในการแสดงความสามารถของนักกีฬา ซึ่งเป็น ผลมาจากการเรียนรู้และการฝึกหัด นักกีฬาที่มีระดับทักษะสูงก็จะแสดงความสามารถออกมาได้ สูง ตรงข้ามกับนักกีฬาที่มีระดับทักษะต่ำจะแสดงความสามารถออกมาได้ต่ำ ความสำเร็จในการ ฝึกซ้อมหรือแข่งขันกีฬา จึงพยากรณ์หรือคาดหวังได้จากระดับทักษะของนักกีฬา แต่การที่นักกีฬา จะแสดงทักษะได้เท่ากับระดับที่ตนเองได้เรียนรู้และฝึกหัดมานั้น จะต้องอาศัยสมรรถภาพทางกาย เช่น ความแข็งแรง ความอดทน ความคล่องแคล่วว่องไวและอื่น ๆ เป็นองค์ประกอบอีกส่วนหนึ่ง ยิ่งกว่านั้น ในขณะฝึกซ้อมหรือแข่งขัน นักกีฬาต้องมีสมาธิ ต้องควบคุมความวิตกกังวล ต้องการ

แรงจูงใจและอื่น ๆ ซึ่งแสดงถึงสมรรถภาพทางจิตใจ ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า องค์ประกอบ ทั้งสามนี้มีความสำคัญและสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ที่จะทำให้นักกีฬาแสดงความสามารถได้อย่าง เต็มที่ และบางครั้งอาจสูงกว่าระดับที่เคยแสดงออกก็ได้ เช่น การทำลายสถิติของตนเอง จะเห็นว่า สมรรถภาพทางจิตใจนั้นเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้นักกีฬารวมที่จะฝึกซ้อม หรือแข่งขัน ทำให้นักกีฬาสามารถแสดงระดับทักษะและสมรรถภาพทางกายที่ตนเองมีอยู่อย่างมีประสิทธิภาพและ ประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ความวิตกกังวลมีบทบาทสำคัญต่อการ แข่งขันกีฬามาก

แต่ในความเป็นจริงนอกจากการอุทิศเวลาเป็นพิเศษที่จะฝึกฝนฝึกซ้อม และแข่งขัน กีฬานอกเวลาเรียนตามปกติแล้ว ในเวลาเรียนตามปกติในโครงการพัฒนากีฬาชาติจะต้อง เข้าศึกษาร่วมกับนิสิตนอกโครงการพัฒนากีฬาชาติ ในหลักสูตรของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตามแผนการศึกษาพิเศษที่โครงการพัฒนากีฬาชาติกำหนด ดังที่ท่านอธิการบดีได้แสดง ความเป็นห่วงต่อการกิจสำคัญที่นิสิตเหล่านี้จะต้องปฏิบัติต่อไป ใจความตอนหนึ่งว่า (ฝ่ายกิจการนิสิต, 2530)

การที่ท่านได้รับการคัดเลือกโดยวิธีพิเศษให้เข้าศึกษาใน มหาวิทยาลัยนั้น มิได้หมายความว่าท่านจะมีสิทธิพิเศษมากกว่านิสิต อื่น ๆ ตรงกันข้ามท่านกลับจะต้องมีภาระหนักกว่าด้วยซ้ำไป เพราะนอกจากท่านจะต้องตั้งใจศึกษาเล่าเรียนให้จบตามหลักสูตร ซึ่งเป็นหน้าที่หลักของนิสิตทุก ๆ คนแล้ว ท่านยังต้องทำการฝึกซ้อม พัฒนาศักยภาพทางกีฬาที่ท่านถนัดให้ดียิ่งขึ้นกว่าเดิม เพื่อจะ ได้ รับใช้และเสริมสร้างชื่อเสียงให้กับประเทศชาติ ตามวัตถุประสงค์ ของมหาวิทยาลัยอีกส่วนหนึ่งด้วย

จากการดูแลติดตามผลนิสิตในโครงการพัฒนากีฬาชาติที่ผ่านมา พบว่าต้องประสบปัญหา และอุปสรรคหลาย ๆ ด้าน (ฝ่ายกิจการนิสิต, 2530) เช่น ปัญหาในการฝึกซ้อม เก็บตัว และ การแข่งขัน ทำให้นิสิตต้องขาดเรียนเป็นระยะเวลานาน ปัญหาการแบ่งเวลาเรียนและการ ฝึกซ้อม และปัญหานิสิตในโครงการพัฒนากีฬาชาติ ซึ่งต้องเดินทางไปแข่งขันกีฬายังต่างประเทศ ระยะที่ตรงกับเวลาสอบ จะต้องเสียประโยชน์บางประการ เนื่องจากไม่มีระเบียบยกเว้นให้

ซึ่ง สปีลเบิร์กเกอร์ (Spielberger, 1972) กล่าวว่า "ความวิตกกังวลในการสอบเป็นภาวะอารมณ์ที่มีลักษณะเฉพาะ ซึ่งเกิดจากการที่บุคคลรับรู้จากสถานการณ์สอบทำให้เกิดความไม่พึงพอใจต่อบุคคล อันเป็นผลให้บุคคลเกิดความวิตกกังวลต่อสถานการณ์การสอบดังกล่าว"

สุชา จันทน์เอม (2524) ได้กล่าวว่า

ในบางกรณี บุคคลหนึ่ง ๆ จะมีหลายบทบาท ทั้งนี้เนื่องจากสังคมมีความซับซ้อนทำให้สมาชิกในสังคมหนึ่ง ๆ มีหลายสถานภาพ ทำให้ต้องเปลี่ยนบทบาทกลับไปกลับมา ตามสถานภาพของตน เพราะสถานภาพหนึ่งนั้นมีสิทธิหน้าที่ และความรับผิดชอบต่างกัน ทำให้บุคคลต้องปรับตัวให้เข้ากับสถานภาพทั้งสอง บางครั้งก็ทำให้เกิดความคับข้องใจ เกิดความขัดแย้งขึ้นในตัว ก่อให้เกิดความกระวนกระวายใจ ในที่สุดสุขภาพจิตก็เสื่อมลง ทำให้ทำงานขาดประสิทธิภาพไม่สมกับบทบาท

จากปัญหาดังกล่าว ทำให้ในโครงการพัฒนากีฬาสีจะต้องพยายามปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมหรือความจริงที่เกิดขึ้น มิฉะนั้นหากไม่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขดังกล่าวแล้ว จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจะพิจารณาลงโทษตามแต่กรณีหรือให้ออกจากการ เป็นนิสิตในโครงการพัฒนากีฬาสี และพ้นสภาพการเป็นนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยโดยไม่มีการอุทธรณ์ใด ๆ ทั้งสิ้น

โดยธรรมชาติของบุคคล บุคคลจะพยายามปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม เพื่อรักษาภาวะความสมดุลย์ของร่างกาย และจิตใจ เมื่อมีสิ่งเร้ามากระตุ้นบุคคล ซึ่งมีผลให้บุคคลไม่สามารถรักษาภาวะความสมดุลย์ดังกล่าวไว้ได้ ความวิตกกังวลจะเกิดขึ้น ภาวะความไม่สมดุลย์ของร่างกาย อันอาจได้แก่ ความหิว กระจาย ร้อนหรือหนาวมากเกินไป (Goldstien 1939, อ้างใน May, 1977) ส่วนภาวะความไม่สมดุลย์ของจิตใจก็คือ ความขัดแย้งกันระหว่างตนเองที่ตนเองคิดกับการรับรู้ความจริงที่ปฏิเสธไม่ได้ ทำให้เกิดความเครียด อันเป็นพื้นฐานของการเกิดความวิตกกังวล เช่น การไม่สมหวังตามที่บุคคลคาดหวังไว้ ความรู้สึกไม่ได้รับการยอมรับจากบุคคลใกล้ชิด เป็นต้น (Roger, 1951 อ้างใน Epstein, 1972)

ในเรื่องเกี่ยวกับความวิตกกังวลนี้ โรเจอร์ (Rogers, 1951 cited by Epstein, 1972) ได้วิเคราะห์สาเหตุของการเกิดความวิตกกังวลว่า เป็นผลเนื่องมาจากความขัดแย้งระหว่างการรับรู้ของบุคคลเกี่ยวกับ "ตน" กับประสบการณ์หรือความจริงที่เกิดขึ้น ภาวะเช่นนี้ทำให้บุคคลเกิดความตึงเครียด และความตึงเครียดนี้เป็นพื้นฐานของความวิตกกังวล ส่วน โกลด์สไตน์ (Goldstein, 1939) เชื่อว่า ความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ คือ ความสามารถที่จะเข้าใจและสามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมรอบตนได้ เมื่อใดก็ตามที่มนุษย์ต้องเผชิญกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไป หรือแตกต่างไปจากความคาดหวังของตน และไม่สามารถจัดการกับสภาพแวดล้อมนั้นได้ ทำให้มนุษย์เกิดความวิตกกังวล รู้สึกหวาดกลัวต่ออันตรายที่จะเกิดขึ้นกับตน (Goldstein, 1939 cited by Epstein, 1972)

จากแนวคิดของ โรเจอร์ (Rogers) และ โกลด์สไตน์ (Goldstein) แสดงให้เห็นว่า ความวิตกกังวลเกิดจากความไม่สอดคล้องกันของความคิดและประสบการณ์ของบุคคล เมื่อประสบการณ์ที่บุคคลได้รับ ไม่สอดคล้องกับความคิดหรือความคาดหวังของตน ทำให้บุคคลรู้สึกสับสน ไม่สามารถตอบสนอง หรือจัดการสภาพแวดล้อมนั้นได้ถูกต้อง และนำไปสู่ความวิตกกังวล

จากเหตุผลและแนวคิดต่าง ๆ ดังที่กล่าวมาแล้ว จะเห็นได้ว่า นิสิตในโครงการพัฒนากีฬาสีชาติจะต้องเกิดความวิตกกังวลอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ (สุวณีย์ นันตีพัฒนานันท์, 2522 ; Deffenbacher and Suinn, 1982 ; Groen, 1975) ได้กล่าวไว้ว่า

ความวิตกกังวลเป็นลักษณะอารมณ์ที่ไม่พึงพอใจ เป็นความรู้สึกที่หวั่นกลัว ซึ่งเกิดจากการคาดการณ์ล่วงหน้าถึงอันตราย หรือเกิดจากความข้องขัดใจที่คุกคามสวัสดิภาพ ภาวะสมดุลย์หรือวิถีชีวิตบุคคล ความวิตกกังวลเปรียบเสมือนสัญญาณอันตรายของจิตใจที่บ่งเตือนให้บุคคลรู้ว่าเริ่มมีความไม่สมดุลย์เกิดขึ้นในจิตใจ ความวิตกกังวลมีลักษณะคล้ายความเจ็บปวด ซึ่งเป็นสัญญาณเตือนภัยของร่างกาย และหากบุคคลเกิดความวิตกกังวลในระดับสูง ย่อมก่อให้เกิดผลกระทบหลายด้าน ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ ทำให้เกิดความตึงเครียด และไร้ความสุข หากมีในระดับสูงมาก ๆ อาจทำให้

เกิดอาการต่าง ๆ ที่รุนแรงได้ ความวิตกกังวลเป็นสาเหตุของ
พฤติกรรมแปรปรวนทั้งหลาย

เลวิต (Levitt, 1967) และสไตน์ (Stien, 1957) มีความเห็นร่วมกันว่า
ความวิตกกังวลไม่เพียงแต่จะไม่ขัดขวางต่อการดำเนินชีวิตของบุคคลทั้งในด้านส่วนตัว และ
ด้านสังคมเท่านั้น แต่ยังไปเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาตนเองทุก ๆ ด้านอีกด้วย เพราะความวิตก
กังวลเป็นอารมณ์อย่างหนึ่งที่มีบทบาทต่อการปรับตัว และเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดปัญหาทาง
พฤติกรรมและการเรียนรู้ และถ้าความวิตกกังวลนี้รุนแรงมากก็จะทำให้บุคคลสูญเสียสมรรถภาพ
ที่มีอยู่

สอดคล้องกับ ซาราสัน (Sarason, 1972) ซึ่งกล่าวว่า "ความวิตกกังวลจะทำให้
ความสามารถในการรับรู้ของบุคคล และทำให้การแก้ปัญหา และการปรับตัวของบุคคลมี
ประสิทธิภาพไม่เต็มที่" ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเปรียบเทียบความวิตกกังวลตาม
สถานการณ์ และตามลักษณะประจำตัวของบุคคลของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในและนอก
โครงการพัฒนากีฬาชาติ ซึ่งในการวิจัยนี้ผู้วิจัยคาดว่าผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์อย่าง
มากในการพัฒนากีฬาของไทยต่อไปในอนาคต และสำหรับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องที่จะได้ตระหนักถึง
ความสำคัญของความวิตกกังวลที่มีต่อนิสิตในและนอกโครงการพัฒนากีฬาชาติ นอกจากนี้ยัง
สามารถนำความรู้ที่ได้จากการวิจัยมาใช้เกิดประโยชน์ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความวิตกกังวล ตามสถานการณ์ของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ในและนอกโครงการพัฒนากีฬาชาติ
2. เพื่อเปรียบเทียบความวิตกกังวล ตามลักษณะประจำตัวของบุคคลของนิสิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในและนอกโครงการพัฒนากีฬาชาติ

สมมติฐานของการวิจัย

1. นิสิตในและนอกโครงการพัฒนากีฬานาชาติจะมีความวิตกกังวลตามสถานการณ์แตกต่างกัน
2. นิสิตในและนอกโครงการพัฒนากีฬานาชาติจะมีความวิตกกังวลตามลักษณะประจำตัวของบุคคลแตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเฉพาะความวิตกกังวลตามสถานการณ์ และตามลักษณะประจำตัวของบุคคล ของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในและนอกโครงการพัฒนากีฬานาชาติ
2. แบบวัดที่ใช้ในการวัดความวิตกกังวลครั้งนี้ใช้แบบวัดความวิตกกังวล (The State - trait Anxiety Inventory) หรือแบบวัด เอส ที เอ ไอ (STAI) ของสปีลเบอร์เกอร์ (Spielberger) ที่แปลโดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ แพทย์หญิงนิตยา คชภักดี ดร. สายฤดี วรกิจโกคาทร และ ดร. มาลี นิสสัยสุข
3. การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำแบบวัดไปใช้กับนิสิตในและนอกโครงการพัฒนากีฬานาชาติในช่วงสถานการณ์ก่อนที่จะมีการสอบ

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. แบบวัดความวิตกกังวล แบบ เอส ที เอ ไอ (STAI) ของสปีลเบอร์เกอร์ (Spielberger) สามารถวัดความวิตกกังวลของนิสิตในและนอกโครงการพัฒนากีฬานาชาติได้
2. ผู้ตอบแบบวัดความวิตกกังวล มีความตั้งใจ และตอบแบบวัดความวิตกกังวลด้วยความเต็มใจ ตามความรู้สึก ของความวิตกกังวลที่เกิดขึ้นกับผู้ตอบ

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ความวิตกกังวล หมายถึง ความรู้สึกหวาดหวั่นไม่เป็นสุข ไม่สบายใจ ความตึงเครียดทางอารมณ์ ซึ่งเกิดจากความหวาดหวั่นต่อเหตุการณ์ข้างหน้า หรือความข้องขัดใจที่คุกคามสวัสดิภาพ ภาวะสมดุลย์หรือวิถีชีวิตของบุคคลนั้นแล้วแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ทั้งพฤติกรรมที่ซ่อนเร้น และพฤติกรรมที่เห็นได้ชัดเจน ได้แก่ ความหงุดหงิด โมโหง่าย กระสับกระส่าย ชวนเคือง อึดอัดใจ กังวลใจ

ความวิตกกังวลตามสถานการณ์ หมายถึง ความวิตกกังวลต่อสถานการณ์ก่อนที่จะมีการสอบที่เป็นสิ่งเร้าทำให้เกิดความวิตกกังวลในขณะนั้น (State Anxiety) โดยใช้แบบวัดที่มีชื่อว่า เอส ที เอ ไอ (STAI) ที่เรียกว่า เอ-สเตท สเกล (A-State Scale) ของสปีลเบอร์เกอร์ (Spielberger)

ความวิตกกังวลตามลักษณะประจำตัวของบุคคล หมายถึง ความวิตกกังวลที่เป็นลักษณะประจำตัวของบุคคล (Trait Anxiety) โดยใช้แบบวัดที่มีชื่อว่า เอส ที เอ ไอ (STAI) ที่เรียกว่า เอ-แทรท สเกล (A-Trait Scale) ของสปีลเบอร์เกอร์ (Spielberger)

นิสิตโครงการพัฒนากีฬาชาติ หมายถึง นิสิตที่เข้าศึกษาต่อในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นกรณีพิเศษ โดยไม่ต้องผ่านการคัดเลือกจากทบวงมหาวิทยาลัย

นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หมายถึง นิสิตที่เข้าศึกษาต่อในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยผ่านการสอบคัดเลือกจากทบวงมหาวิทยาลัย

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ทราบความวิตกกังวลของนิสิตในและนอกโครงการพัฒนากีฬาชาติ
2. สามารถนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยมาใช้ในการปรับระดับความวิตกกังวลของนิสิตในและนอกโครงการพัฒนากีฬาชาติให้เหมาะสม
3. เป็นประโยชน์สำหรับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องที่จะได้ตระหนักถึงความสำคัญของความวิตกกังวลที่มีต่อนิสิตในและนอกโครงการพัฒนากีฬาชาติ